

บทโครงร่าง วิถีทัศน์เพลงคาราโอเกะ (Outline Story)

เพลง “มนต์รัก ประชาธิปไตย” (My Democracy)

ผู้เขียน: สูดิน ชาวหินฟ้า, ifilm school. tel. & id.Line 0882919232
sudin.expert@yahoo.com

แนวคิดของเรื่อง : เบื้องหลังของความล้มเหลว ความล้มเหลว ความสุข ความทุกข์ยาก ความรัก และ ความสูญเสีย ในสังคมมนุษย์ ล้วนมีที่มา จากความปรารถนา และ กิเลสมนุษย์ เพื่อให้สังคมอยู่รอดได้ และอยู่อย่างมีความสุข ประชาชน จึงจำเป็นต้องมอบ “อำนาจ” (ซึ่งนั่นหมายถึง การยอมสูญเสีย “อิสรภาพ” ส่วนหนึ่งของตนไป) ให้แก่คนคนหนึ่ง หรือ คนกลุ่มหนึ่ง เป็นใช้อำนาจนั้น เพื่อ ควบคุม กิเลส และ ตอบสนอง ความปรารถนาต่างๆ ดังนั้น ผู้ใด หรือ กลุ่มคนใด ได้รับมอบ “สิทธิ์” ให้เป็นผู้ใช้ “อำนาจ” ของประชาชน จะต้องเป็นผู้ที่มี ความเห็นแก่ตัวน้อย (ลทกิเลส) จึงจะเห็นแก่ผู้อื่น (ประชาชน) และมุ่งตอบสนอง ความปรารถนา ของประชาชน เป็นหลัก ส่วนประชาชน ก็จะเป็นผู้เลี้ยงดูบุคคลผู้นั้น กลุ่มนั้น และเคารพบูชา ดุจ “พ่อ” ของประชาชน

เริ่มเรื่อง (In-tro)

ภาพรวมกิจกรรม เหตุการณ์ สถานที่ บุคคล ทั้งในมุมความสุข และ ความทุกข์ ผสมกับเสียงจังหวะการเต้นของหัวใจ เมื่อเสียงเงียบหายไป ภาพทั้งหมด ต่างทยอยปลิวลอยหายไปไกล ในจอภาพ เฟด ภาพซ้อน ภาพเงาคำ กลุ่มคน พร้อมกับเสียงปลุกเร้า ให้มีกำลังใจ เกิดประกายแสงสีขาว เฟดซ้อนทับ กลุ่มคน จนเห็นพื้นขาวทั้งจอภาพ

เหตุการณ์ เกิดขึ้นในชุมชนบ้านแสงสุข ซึ่งเป็นชุมชนที่อยู่รอบทะเลสาบ หนองเมือง กับ ชนบท ผู้คนในชุมชน ต่างไม่แน่ใจระหว่าง การยอมรับกระแสวัฒนธรรมคนเมือง กับ การรักษาวัฒนธรรมดั้งเดิม และสิ่งที่พวกเขาไม่รู้ตัวเลยว่า มีสิ่งหนึ่งที่กำลังครอบงำความคิด ของพวกเขาอยู่ สิ่งนั้นก็คือ เทคโนโลยีการสื่อสาร ที่ทำให้พวกเขา เริ่มมีความแปลกแยก แตกต่าง มากยิ่งขึ้น

แม้ว่าทุกคน จะถูกวางตำแหน่งในสังคม ไม่เหมือนกัน (เพศ อายุ อาชีพ การศึกษา รายได้) แต่ทุกคน ก็มีเสรีภาพ ในการพูด และแสดงความคิดเห็น ผ่านเวทีสภาของพวกเขา ซึ่งเรียกว่า “สภากาแฟ” โดยอาศัย ร้านกาแฟของ นายบุญชู ลูกครึ่งจีนไทย เป็นศูนย์กลางการติดต่อสื่อสาร พูดคุยกัน

ร้านกาแฟ ของ บุญชู อยู่ติดกับ ห้าง 7-11 เลย์หัวมุมถนนไปนิตเคียว ร้านกาแฟของ บุญชู จึงกลายเป็นสถานที่นัดพบ ของคนทุกอาชีพ ทุกฐานะ

ในร้านกาแฟ ตอนเช้า /ตัวละคร : บุญชู (เจ้าของร้าน) มะยม (สาวนักขายตรง) พ่อคำผาย (ปราชญ์ชาวบ้าน) สมภพ (นักข่าว) นางสุณี (ชาวสวน) เพ็ญใจ (ลูกสาวบุญชู) พงษ์พัฒน์ (ลูกชายครูเพ็ญพร) แแบงค์ (ลูกชายจอมเกเร ของ กำนันมัต) กับ อาร์ท (เพื่อนของ แแบงค์) ดำรง กับ น้ำหวาน (ชีเหล้าประจำชอย) หนูนาน (หลานสาวของบุญชู อายุ 5 ขวบ) กับ เด็กชายเต๋ม (หลานชายของบุญชู อายุ 5 ขวบ)

ประเด็นที่สร้างความสับสน ในสภากาแฟของพวกเขา คือ การยอมรับ หรือ ปฏิเสธ พฤติกรรม การซื้อ

สิทธิ์ ชายเสียง ของนักการเมือง กับ ประชาชน บางกลุ่ม ซึ่งได้กลายเป็นปัญหา ข้อขัดแย้งทางความคิด ระหว่าง ใช่ /ไม่ใช่ ชอบธรรม /ไม่ชอบธรรม เพราะมันได้กลายเป็น “ปัญหาโลกแตก” เพราะ พฤติกรรม เหล่านี้ มันกำลังเป็น “วัฒนธรรมทับซ้อน” ที่เกิดขึ้น และนับวัน จะแก้ไขยาก หรือว่าจะปล่อยให้มันกลายพันธุ์ กลายเป็น “ความฉุกในความคิด” อย่างนั้นหรือ

ตำรวจ กับ น้ำหวาน (สมาน) นั่งดื่มเหล้า อยู่มุมหนึ่งของร้าน คอยพูดซัดคอก (แซว) คนอื่นๆ ส่วนพ่อใหญ่คำผาย กับ สมภพ นั่งที่มานั่งข้างๆ กำลังสนทนากับ บุญชู ซึ่งกำลังชงกาแฟ เพียงใจ กำลังจัดข้าวของในร้าน

สุณี มาขอซื้อยาแก้ปวด และน้ำปลา บุญชู เรียก เพียงใจ ให้มาขายของ แต่ยังไม่ทันที่ เพียงใจ จะออกมา แบงค์ กับ อาร์ท ซึ่งรถจักรยานยนต์ มารบกวน พอตี มะยม เดินเข้ามาสมทบ ขอคุยด้วย จึงตักนักเลงรถมอเตอร์ไซด์เตลิดไป สมภพ เห็นเข้า จึงพูดแซว หว่า มะยม จะมาจีบ บุญชู น้ำหวาน พูดสอซัดคอก สมภพ หว่าว่าเป็นคนซื่อจฉฉฉ

ระหว่างรอ สุณี ก็ปั่น เรื่องโรกภัย ความจน ขณะที่ หนุ่มหน้ามนคนรูปหล่อ หนุ่ย หรือ พงษ์พัฒน์ พร้อม เบ๊สะพายหลัง กำลังเดินผ่านหน้าร้าน เพื่อไปเรียนต่อที่กรุงเทพฯ ทุกคนหยุดมอง เพียงใจ รีบเดินออกมาทัก พงษ์พัฒน์ โดยไม่สนใจว่าจะมีใครมอง และปล่อยให้ สุณี คอยซื้อของแก้

ก่อนกลับ พ่อใหญ่คำผาย จึงถือโอกาส เดินไปหา พงษ์พัฒน์ ขณะที่ หนุ่ย กับ เด็กชายแถม หลานของ บุญชู (ลูกของนางพอใจ พี่สาว เพียงใจ) ในชุดนักเรียนอนุบาล เพิ่งกลับจากโรงเรียน เดินเข้าไปหา ตา บอกว่า วันนี้ ที่โรงเรียน มีเลือกตั้งหัวหน้านักเรียน ทำให้บรรยากาศการสนทนา ถูกหักเห ไปให้ความสำคัญกับคำว่า “เลือกตั้ง”

ทุกคนมองไปที่เด็กทั้งคู่ พร้อมพูดอุทานพร้อมกันว่า "เลือกตั้ง"

เสียงประกาศเชิญชวน จากรถขยายเสียงของเจ้าหน้าที่ ให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ในวันพรุ่งนี้ ตามมาด้วย ขบวนแห่กลองยาว ถือป้ายเชิญชวน ให้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ส.ส. เมื่อขบวนแห่ผ่านหน้าร้านกาแฟ ทำให้ทุกคน หยุดภารกิจของตัวเองลง เด็กน้อยสองคน เดินจูงมือ ผู้ใหญ่ เข้าไปสมทบกับขบวนแห่ ทุกคนต่างร่ำว่า และร่วมสนุกไปด้วยกัน

เข้าเพลง (Musical Karaoke)

ขึ้นชื่อเพลง “มนต์รัก ประชาธิปไตย” คำร้อง – ทำนอง – คนตรี – นักร้อง

(ขบวนกลองยาว ร่ำว่าไป ตามถนน มีชาวบ้าน มาสมทบมากขึ้น มากขึ้นเรื่อยๆ จนจบเพลง.)

ชวนกันไป ชวนกันไปเลือกตั้ง

เลือกคนดี เข้าไปนั่งเป็นตัวแทน

ชาวบ้านอย่างเรา ยิ่งจนชั้นแค้น (ร้องหมู่ ซ้ำ)

แต่ว่าผู้แทน ยิ่งรวยเงินตรา

คู่มือ คู่มือให้คัดก่อนเลือก

ผู้แทนเปลือกเปลือก มืออยู่เต็มสภา

ความหล่อความรวย ช่วยกันโฆษณา (ร้องหมู่ ช้า)
ให้คนเชื่อว่า สมราคาผู้นำ

*โลกาถึงคราววินาศ การเมืองชี้ชะตาโค่นทิ้งคุณธรรม
คนดีต้องกล้าชี้นำ ต้องกล้าตอกย้ำเป็นตัวอย่างที่ดี
การเมืองต้องเสียสละ ยืนยันสัจจะกล้าทำงานฟรี
ข้อสัจยจริงใจพาที กินอยู่พอดีไม่เป็นหนี้สังคม
ถึงคราวต้องยุ่งการเมือง คนตำหาเรื่องยอมเป็นอีแรงโสมม
ขอประกาศการเมืองบุญนิยม (ช้า)
สิ่งที่ดีต้องชมสิ่งชั่วร้ายพ่ายไป ไป ไป ไป ไป ไป ไป

ตัดสินใจ ตัดสินใจให้แน่
ผู้แทนที่แท้มีคุณสมบัติอย่างไร
ไม่ต้องหาเสียง ให้สูญเงินเปล่าตาย (ร้องหมู่ ช้า)
เลือกเขาเข้าไป ประเทศไทยไชโย
เลือกเขาเข้าไป ประเทศไทยไชโย ไชโย ไชโย ไชโย ไชโย ไชโย
(เสียงหมู่ชน ร้อง ไชโย จากเบา ไป หนัก)

ท้ายเพลง (Out-tro)

พงษ์พัฒน์ กับ เพียงใจ ส่งยิ้มให้แกกันและกันอย่างหวานชื่น ระหว่างช่วยกันซ่อมสะพานข้ามคลองของ
หมู่บ้าน ร่วมกับชาวบ้านคนอื่นๆ เมื่อมองออกไปกว้างๆ เห็นป้ายหาเสียงของ พงษ์พัฒน์ อยู่เบื้องหลัง มันถูก
จัดวาง และออกแบบไม่เหมือนใคร แต่ดูน่าสนใจ และ น่าเชื่อถือ เพราะเผยให้เห็นบรรยากาศภาพ กิจกรรม
การมีส่วนร่วมของคนในชุมชน แสดงถึงความสำคัญ ความเสียสละ ความสามัคคี เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน
ระหว่าง คนหนึ่งคน กับคนอื่นหลายๆ คน และสัมผัสได้ถึงความอบอุ่น จริงใจ

พร้อมด้วย ข้อความสะดุดใจ ที่อ่านแล้ว ทำให้ระลึกถึงคน คนหนึ่ง ที่ชาวบ้านรู้จัก และต่างจดจำคำพูดนั้น
ได้ จนขึ้นใจ เพราะมันเป็นคำพูดที่บ่งบอกว่า มันคือตัวตนที่แท้จริงของ พงษ์พัฒน์ ผู้ซึ่งให้ความสำคัญกับการมี
ส่วนร่วม ของคนทุกคนในชุมชน

อีกมุมหนึ่งของสะพาน มะยม ส่งยิ้มหวาน ให้กับ บุญชู และเชนฮาย ระหว่างช่วยกัน จัดเก็บข้าวของที่
นำมาบริการชาวบ้าน ที่มาช่วยกันซ่อมสะพาน.

หนูนา กับ เด็กชายแต้ม ยิ้มหัวเราะว่า ขณะช่วยกันถือป้าย ข้อความ “พัฒนาประชาธิปไตย พัฒนาตน
เอื้อมวลชน ... มนต์รักประชาธิปไตย”

จบ.

(มอบผลงานชิ้นนี้ เพื่อสกุติ วีระชนประชาธิปไตย ผู้หาญกล้า ทุกคน)

